

Euskadi, 28 d'octubre

DIRECCIO, ADMINISTRACIO, PUBLICITAT I VENDES: Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13. 46001 València. Telèfon: (96) 352 48 69. Fax: (96) 352 09 83.

REDACCIO DE BARCELONA: Carrer de Casanova, 46, 4-2. 08011 Barcelona. Telèfon: (93) 323 00 71. Fax: (93) 323 35 41.

REDACCIO DE MALLORCA: Plaça de Caterina de Thomàs, 4, 4rt, B. 07001 Palma de Mallorca. Telèfon: (971) 72 07 63.

EDITA: Edicions del País Valencià, SA.
PRESIDENT: Rafael Mansanet.
EDITOR: Euseu Climent.

DIRECTOR: Oriol Castanyes.
SUBDIRECTOR: Josep M. Pasqual.
CAP DE REDACCIO: Miquel Alberola.

REDACCIO DE VALENCIA: Ismael L. Belda, Xulio Ricardo Trigo, Jordi Sebastià.
REDACCIO DE BARCELONA: Eduard Company, Sílvia Monfort, Pere Marí, Eduard Voltas, Xavier Duran, Albert Punsola.
REDACCIO DE MALLORCA: Miquel Paye-ras.

CORRESPONSALS: M.C. Grau (Andorra), Cinta Bellmunt (Tarragona), Patrícia Alberola (Alacant), Xevi Planas (Girona), Univers Bertrana (Perpinyà).
FOTOGRAFS: Joan Celià, Rafa Gil, Jordi Morera.

IL·LUSTRADORS: Salva Llosà, Sento.
RUBRIQUES: Àngels Barceló, Ramon Barnils, Pere Calders, Fàbia Estapé, Joan F. Mira, Joan de Sagarra, Josep Sandoval.

COL·LABORADORS: Andreu Alfaro, Adolf Beltran, Francesc Bueno, Joan A. Benach, Francesc Caballero, Antoni Castel, Jaume Comellas, Martí Domínguez, Llibert Ferri, Carles Gàmez, Daniel Giral Miracle, José Luis Guamer, Juan M. Jativa, Enric A. Llobregat, Josep M. Lluró, Assumpció Maresma, Josep V. Marqués, Albert Mas Griera, Ramon Miravittas, Josep Morell, Vera Orlova, Sergi Pàmies, Vicent Partal, Toni Picazo, Miquel Porta Perales, Antoni Reig, André Ricard, Màrius Serra, Josep Lluís Sirera, Lluç Soler, Andreu Sotorra, Ferran Torrent, Manuel Vazquez Montalbán, Vicenç Villatoro.

ARXIU: M. Jesús Castellote (Documentació), Jesús Prats (Fotografia).

PUBLICITAT I PROMOCIO: Jordi Enguix (Cap de publicitat), Joana Vallés (Barcelona).

SUBSCRIPCIONS: Begonya Pardo.
PRODUCCIO: Francesc Sellés, (Correcció lingüística), Lina Casanovas (Maquetació), Faust Ripoll (Edició).

MAQUETA: Enric Satué.
PORTADA: Juli Giner.

FOTOMECÀNICA: Gràfiques Papallona, Anón, Selecrom.

IMPRESSIO: Gràfiques Morvedre.
DIPÒSIT LEGAL: V.853-1984

Si s'ha de destacar algun aspecte dels resultats de les eleccions basques és l'alt grau d'abstenció —un 40 per cent— obtingut. Sembla que fer responsable de la inhiibició ciutadana davant les urnes el mal temps que va imperar durant tot el dia no és creïble, i caldrà analitzar en profunditat aquesta apatia preocupant dels electors davant el que és el fonament de qualsevol democràcia: l'exercici del dret a votar.

Quant als resultats, cal destacar algunes dades. En primer lloc, la constant recuperació del vot del Partit Nacionalista Basc, després del drama electoral que va representar l'escissió protagonitzada per Carlos Garaikoetxea el 1986. També cal observar amb una certa sorpresa la tendència a l'alça de la coalició *abertzale* Herri Batasuna que veu com els seu suport no sols no baixa sinó que creix, a pesar de les dificultats trobades en el Pacte d'Ajuria Enea subscrit per tots els partits bascos llevat d'Herri Batasuna.

D'altra banda, la davallada del PSE-PSOE, que perd dos escons, situa els homes de Ramón Jáuregui en una posició incòmoda a l'hora de negociar amb el ja segur *lehendakari*, José Antonio Ardanza, la seua posició en el pròxim govern basc. En aquest sentit, tot apunta a una repetició de la coalició de govern ja provada —i amb èxit evident— en la legislatura anterior. Però ara el PSE-PSOE haurà de cedir molt més que el 1986 per a aconseguir la seua quota de poder en la màxima institució basca. Sobretot si tenim en compte que algunes veus de pes advoquen per un pacte nacionalista que englobaria el PNB, Eusko Alkartasuna i... Herri Batasuna, ja que algun dels líders d'aquesta darrera coalició ha manifestat sense embuts que sí que està disposat a formar part del consell de govern d'Ajuria Enea... si es compleixen algunes condicions.

Pel seu cantó, Eusko Alkartasuna ha perdut quatre escons dels tretze que va aconseguir en les passades eleccions autonòmiques. Si bé es cert que el seu secretari general, Ignacio Oliveri, deia la nit de les eleccions que el seu partit havia recuperat vots, la veritat és que el partit de Carlos Garaikoetxea, nascut de l'escissió del PNB, ha sofert un dur revés que pot degenerar inclús en una futu-

ra desaparició. Els vots perduts han anat a parar al *partit mare* en un procés que sembla ja irreversible.

De tota manera, una de les dades més importants de les eleccions del passat dia 28 ha estat la forta remuntada del Partit Popular, el qual ha passat de dos a sis escons, amb la dada afegida que Unitat Alabesa, partit escindit del mateix PP i encapçalat per Pablo Mosquera, ha aconseguit tres escons dels setanta-cinc de què consta el Parlament basc.

Euskadiko Ezkerra també ha retrocedit en el que és un progressiu allunyament de la societat basca d'opcions de tall comunista, reciclades a corre-cuita en socialdemòcrates seguint el ritme imposat pels esdeveniments de l'Europa de l'Est. N'és una prova la pràctica inexistència electoral d'Ezker Batua (Esquerra Unida) de Julio Anguita o de les diverses faccions comunistes. I, per fi, el CDS d'Adolfo Suárez acaba d'entonar el seu particular i dolorós ofici de difunts a Euskadi. Elecció rere elecció, el duc es veu aparta dels centres de poder polític de qualsevol punt de l'estat.

En una anàlisi de més ampli abast es pot arribar a la conclusió que aquell difícil part que va significar el govern de coalició entre el PNB i el PSE-PSOE ha donat uns fruits que ni els mateixos protagonistes imaginaven. El pacte, la negociació i l'entesa —forçada si es vol, però entesa al capdavant— entre dos *enemics* naturals ha funcionat i la societat basca així ho ha entès. Euskadi ha madurat políticament en aquests anys. Uns i altres s'han adonat que calia negociar per fer el país governable i per donar estabilitat i tranquil·litat a la societat de la qual són representants. El *lehendakari* José Antonio Ardanza ha sabut donar a l'exercici del seu govern el toc de tranquil·litat, paciència i treball en l'ombra que ha resultat ser la millor estratègia possible en una societat que ha passat de la turbulència al realisme, a pesar de la ininterrompuda activitat d'ETA, organització que haurà d'analitzar des de la realitat del passat dia 28 quin paper li correspon en un col·lectiu humà que s'enfronta ara, i comandat pel PNB, al repte d'integració a Europa, al seu futur econòmic, polític i social en un context que no sap res de fronteres.

